

jeg nævnede, da jeg havde Ordet i Morges, i høj Grad begunstigede en stærk Indtægtsstigning. Nu kan dog enhver forstaa, at naar vi i den forløbne Del af indeværende Aarhundrede have haft en Indtægtsstigning af 3 pCt. aarlig, vil det være berettiget at sætte den normale Indtægtsstigning til 2 pCt. nu, da vi have forøget en Del af vore vigtigste Skatter saa meget, som Tilfældet er, og hvor man selvfølgelig af den Grund ikke kan vente en saa stærk procentvis Stigning af dem, som vi have kunnet vente før. Saa der er slet ikke nogen Tvivl om, at der vil blive Raad til en rimelig Udvikling af de sociale Reforme efter som før denne Bestemmelse. Men hvad der er sikkert, er, at efter den Periode, vi have gennemgaaet, og efter den betydelige Forøgelse af Landets Gæld er det ikke noget urimeligt Krav til Lovgivningsmagten, at man i 5 Aar skal holde nye Udgifter indenfor den normale Indtægtsstigning, og at Resten skal man lægge hen, saaledes at man dog kan have noget af falde tilbage paa, naar Tiderne forværes.

En Del af disse Bemærkninger har ogsaa været henvendt til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det ærede Medlem fra Langelands (P. Munch) Tale hørte jeg desværre kun lige Begyndelsen af, da jeg var nødsaget til at gaa op i Landstinget for at være til Stede ved en Del af Forhandlingerne der. Det ærede Medlem fra Kalundborg mente, at der var et Punkt i min finansielle Opstilling i Morges, som ikke var holdbart. Det ærede Medlem havde ganske Uret her og gik ud fra forkerte Forudsætninger. Men det Punkt i min Udtalelse skal jeg supplere, idet jeg saa er overbevist om, at det ærede Medlem vil kunne forstaa, hvorledes jeg er kommen til mit Resultat. Det Punkt, hvor det lod til at glippe for det ærede Medlems Forstaaelse, var det, hvor jeg var naaet til et Underskud paa 14,661,000 Kr. — de følgende Bevægelser ansaa jeg for at have været omtalte her i Tinget saa ofte, at jeg ikke behøvede at repetere dem en Gang endnu, men jeg skal gerne gøre det for Klarheds Skyld. Fra dette Underskud paa 14,661,000 Kr. drog jeg Beløbet af de ekstraordinære Forsvarsudgifter, 5,357,000 Kr. Derved udkom 9,304,000 Kr. Dette Beløb er jo mindre — det var det, som havde stødt det ærede Medlem — end det Beløb paa 9,995,000 Kr., som de nye Skatteloves Provenu udgør. Men Forholdet er dette, at det ærede Medlem oversaa, at jeg blev nødt til ved denne

Regning at bringe et Beløb til i Fradrag paa det Indtægtsbeløb, jeg gik ud fra, nemlig 102,467,000 Kr., hvortil jeg senere har lagt Indtægtsforøgelsen ved de stigende Statsindtægter, 5,100,000 Kr. I dette Beløb 102,467,000 Kr. er jo indbefattet de $\frac{3}{4}$ af Kultolden. Det er et Forhold, som ofte forvirrer ved Opgørelsen af disse Ting. Det er ikke første Gang, jeg har truffet paa, at det volder nogen Vanskelighed, men Forholdet er i sig selv ganske klart. I dette Indtægtsbeløb er indbefattet $\frac{3}{4}$ af Kultolden, nemlig 684,000 Kr. Derfor har jeg, naar jeg har regnet Kultolden med i min finansielle Balance, altid kun regnet den til 228,000 Kr., nemlig den Fjerdedel, som blev lagt til Lovforslagets Indtægtsbeløb i Henhold til Kultoldsanmærkningen og senere i Forventningen om Vedtagelse af den forelagte Lov om Kultoldens Fortsættelse i 5 Aar; men da Anmærkningen jo er bortfalden, og da Regeringen har opgivet at gennemføre dette Forslag, maa de 624,000 Kr. fradrages fra det oprindelige Indtægtsbeløb eller fra Skattebeløbet, saaledes at vi naa til et Beløb for dette af 9,311,000 Kr. Vi komme saa til omtrentlig Overensstemmelse mellem Skattebeløbet og det Behov, der skal dækkes, idet Skattebeløbet bliver 9,311,000 Kr., og Behøvet, der skal dækkes, 9,304,000 Kr. Men saa klagede det ærede Medlem over, at der var ingen Penge til Amortisation. Det er noget, jeg heller ikke har lagt Skjul paa. Jeg er oftere kommen tilbage til dette, og har flere Gange forklaret, at der ikke var noget ordinært Indtægtsbeløb hertil. Men Afbetaling af Statsgælden er det ikke saa nødvendigt at afholde af Statens ordinære Indtægter som andre Udgifter; selv om disse Indtægter ikke slaa til, kan man til Nød forsvare at afholde Udgiften til Afbetaling af Statsgælden ved Salg af Statsaktiver, thi man forringer jo ikke sin Status derved. Der er en Post, som jeg særlig har set hen til til eventuel Dækning af denne Amortisation, nemlig den Million, der fra 1915 vil begynde at indflyde i Statskassen 15 Aar igennem som Vederlag fra Københavns Kommune for Jernbanearealerne. Det hænger ogsaa noget sammen dermed, at jeg har ønsket at skyde Amortisationen et Par Aar ud. Den begynder jo først i September 1914. Det ærede Medlem mente, at Kassebeholdningen vilde blive aldeles raseret. Han gik ud fra en Udtalelse af mig om, at der fra den nuværende disponible Kassebeholdning maatte drages rigelig en halv Snes Millioner, det maatte man i alt Fald belave sig paa at